Dosarul nr.5r-66/26
4-26108*****8-18-5r-25082026

H OTĂ R Â R E
În numele Legii

17 noiembrie 2026 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie Fachira
grefier Filip Moruz

Cu participarea: agentului constatator Serghei Copancean, în lipsa petiționarei Iryna Chorna, citată legal,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de Iryna Chorna, născută la *****, IDNP 2022802837897, domiciliată temporar în mun. ***** str. ***** *****ap.*****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.08.2026, seria MAI***** și decizia de sancționare din 14.08.2026, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei și 3 puncte penalizare, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 14.08.2026, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Serghei Copancean, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, în privința Irynei Chorna, domiciliată temporar în mun. ***** str. ***** *****ap.*****, pe faptul că la data de 14.08.2026, ora 10:49, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – Ștefan Vodă, frontiera cu Ucraina km 69, conducînd mijlocul de transport de model ”Ford Fusion” cu n/î *****, în afara localității cu viteza de 104 km/h, depășind limita de viteză cu 14 km/h.

Prin decizia agentului constatator Serghei Copancean, adoptată la 14.08.2026, Iryna Chorna a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei și 3 puncte penalizare.

Contestația este formulată de Iryna Chorna la 17.08.2026, împotriva procesului-verbal din 14.08.2026, prin care a fost sancționată în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional pentru încălcarea limitei de viteză cu 14 km/h. Aceasta susține că procesul-verbal este ilegal și neîntemeiat, întrucât nu a comis contravenția imputată. În fapt, contestatoarea afirmă că măsurarea vitezei a fost efectuată cu nerespectarea gravă a normelor tehnice. Agentul constatator a ținut aparatul în mînă (din mînă), fără a-l fixa pe un suport stabil(trepied), sau pe un suport fix, generînd vibrații care efectuiază acuratețea.

În momentul măsurării în spatele automobilului său circula în mod direct și în plină apropiere(în pantă, în flux) un alt autovehicul, care este vizibil în mod clar pe fotografia realizată de aparatul TruCam. Din cauza prezenței acestui vehicul și a ținerii

aparatului din mînă, fasciculul laser a suferit reflexii parazite, iar vitezele s-au putut suprapune/suma, aparatul înregistrînd o valoare eronată. Mai mult numerele de înmatriculare ale automobilului său pe imaginea TruCam sunt complet neclare și roz-șterse(necitețe). Cînd i-a atras atenția agentului constatator asupra acestui fapt la fața locului, el însuși a recunoscut verbal că imaginea este neclară, dar a refuzat să anuleze acțiunea, spunînd că procesul verbal a fost deja emis și că are dreptul să-l conteste în instanță. Simpla completare ulterioară a datelor sale în procesul verbal nu este probată tehnic.

În drept, se invocă principiul prezumției nevinovăției și obligația autorității de a dovedi vinovăția, susținând că în cauză nu este dovedită existența faptei contravenționale. În concluzie, se solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.

La 18.08.2026, IP Ștefan Vodă a remis procesul verbal cu privire la contravenție și materialele dosarului contravențional pentru examinare în instanța de judecată.

În ședința de judecată, petiționara Iryna Chorna nu s-a prezentat, nu a invocat motivele neprezentării, nu a solicitat examinarea în lipsa, însă a solicitat participarea prin videoconferință.

Agentul constatator Serghei Copancean, în ședința de judecată a relatat că, la data de 14.08.2026, aflându-se în serviciu, în schimbul I, activa cu aparatul de măsurare a vitezei de tip „TrueCam 2”, ocazie cu care a fost depistat un mijloc de transport cu numere de înmatriculare ucrainene, care a depășit limita de viteză admisă în afara localității. La volanul acestuia se afla cetățeana Ucrainei, Iryna Chorna. A menționat că, la fața locului, conducătoarei auto i-a fost comunicată proba video. Deși imaginea fotografică nu era suficient de clară din cauza razelor solare, a afirmat că putea confirma cu certitudine că la volanul mijlocului de transport se afla Iryna Chorna. Totodată, a explicat că aparatul „TrueCam 2”, potrivit caracteristicilor sale tehnice, era destinat utilizării din mână, și nu de pe stativ. În ceea ce privește prezența unui alt mijloc de transport în spatele celui vizat, a precizat că, din înregistrarea video, se observa că, la distanța de 706 metri, se afla un singur mijloc de transport, întrucât aparatul nu putea fixa concomitent viteza a două vehicule. Prin urmare, a exclus posibilitatea unei suprapuneri a măsurătorilor, considerând că prezența vehiculului din spate nu afecta valoarea probatorie a înregistrării. A mai declarat că nu au existat erori la măsurarea vitezei, iar neclaritatea imaginii s-a datorat exclusiv condițiilor climaterice și de iluminare, care nu au permis vizualizarea corespunzătoare a numărului de înmatriculare. A confirmat că la volan se afla Iryna Chorna, care era singură în automobil. În final, a menționat că asemenea situații în care imaginile nu sunt suficient de clare se întâlneau foarte rar, de regulă persoanele aflate la volan fiind vizibile în mod corespunzător. A susținut legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a solicitat respingerea contestației.

Examinând contestația înaintată în raport cu materialele cauzei, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 395 alin. (1) p. 2) și (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională

se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Potrivit art. 44*****alin. (1) și (2) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 4354 alin. (8).

Conform materialelor dosarului, la data de 14.08.2026 de către agentul constatator Serghei Copancean, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Irynei Chorna, domiciliată temporar în mun. ***** str. ***** *****ap.*****, la data de 14.08.2026, ora 10:49, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – Ștefan Vodă, frontiera cu Ucraina km 69, conducînd mijlocul de transport de model ”Ford Fusion” cu n/î *****, în afara localității cu viteza de 104 km/h, depășind limita de viteză cu 14 km/h.

Prin decizia agentului constatator Serghei Copancean, adoptată la data de 14.08.2026, Iryna Chorna a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei și 3 puncte penalizare.

Instanța reține că, la 17.08.2026, petiționara Iryna Chorna, a depus contestație la IP Ștefan Vodă, astfel contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medicolegale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare

prestabilită, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 236 alin. (1) Cod contravențional, Depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, se sancţionează cu amendă de la 12 la 1*****unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Instanța reține că prin procesul-verbal și decizia din 14.08.2026, agentul constatator a stabilit, în baza actelor depuse la dosar, săvârșirea de către contestatoare a contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional. Analizând înscrisurile anexate, instanța constată că acestea sunt apte să probeze starea de fapt și au fost corect apreciate de agentul constatator.

Contrar susținerilor contestatorului, materialele cauzei demonstrează că, la data de că la data de 14.08.2026, ora 10:49, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – Ștefan Vodă, frontiera cu Ucraina km 69, Iryna Chorna conducînd mijlocul de transport de model ”Ford Fusion” cu n/î *****, în afara localității cu viteza de 104 km/h, depășind limita de viteză cu 14 km/h, care se atestă din planșa fotografică, în procesul contravențional din 14.08.2026, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Serghei Copancean.

Instanța de judecată, examinând contestația depusă, materialele cauzei contravenționale, precum și pozițiile părților expuse în ședința de judecată, apreciază că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente de fapt și de drept.

În primul rând, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în temeiul Codul contravențional, art. 236 alin. (1), normă care sancționează încălcarea regulilor de circulație rutieră. Din conținutul actelor dosarului rezultă fără echivoc încălcarea regulilor de circulație rutieră.

Referitor la fondul cauzei, instanța reține că, potrivit pct. 41 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, „ Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: în afara localităţilor: 110 km/h − pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4; 90 km/h − pe celelalte drumuri.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele speței, instanța constată că

petiționara a depășit limita de viteză cu 14 km/h.

În conformitate cu art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante. Respectiv aceasta are obligația de a examina cauza sub toate aspectele, însă aceasta nu presupune validarea automată a versiunii petiționarului în lipsa unor probe pertinente și concludente. În speță, ansamblul probator administrat confirmă încălcarea de către petiționar a obligațiilor prevăzute de Regulamentul circulației rutiere.

Prin urmare, instanța constată că sunt întrunite elementele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, iar temeiurile de încetare a procesului contravențional prevăzute de art. 441 alin. (1) lit. a) din același cod nu sunt incidente. În aceste condiții, concluzia agentului constatator este una întemeiată și se sprijină pe probe pertinente și suficiente. Prin urmare, contestația depusă de Iryna Chorna apare ca fiind nefondată.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului instituțional, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Irynei Chorna i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă contestatoarea nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale. Astfel, instanța constată valabilitatea și autenticitatea de care se bucură actul contestat.

Instanța apreciază ca neîntemeiată susținerea contestatoarei potrivit căreia utilizarea aparatului de măsurare a vitezei din mână, fără fixarea acestuia pe un trepied sau pe un alt suport stabil, ar fi afectat exactitatea măsurătorii.

În acest sens, instanța reține că procedura de măsurare legală PML 10-01:2018, aprobată prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 266 din 01.08.2018, care reglementează măsurarea vitezei mijloacelor de transport cu ajutorul aparatului laser LTI 20/20 „TruCAM”, prevede expres, la pct. 5, că respectivul dispozitiv este construit pentru a putea fi utilizat atât din mâinile operatorului, cât și prin montarea rigidă pe suporturi speciale, inclusiv trepiede, sau pe automobile.

Prin urmare, utilizarea aparatului din mână nu constituie, prin ea însăși, o abatere de la procedura legală de măsurare și nici nu poate fi calificată drept o încălcare a cerințelor tehnice de exploatare a dispozitivului. Dimpotrivă, aceasta reprezintă unul dintre modurile de operare prevăzute expres de documentul normativ care reglementează utilizarea aparatului.

Or, contestatoarea nu a prezentat probe obiective din care să rezulte că, în cazul concret, aparatul ar fi fost manevrat necorespunzător, că ar fi suferit vibrații de natură să compromită măsurătoarea sau că dispozitivul ar fi indicat valori eronate. Simpla

presupunere că utilizarea aparatului din mână ar putea genera asemenea efecte nu este suficientă pentru a pune la îndoială rezultatul măsurării, în condițiile în care procedura tehnică permite expres această modalitate de utilizare.

Mai mult, instanța reține că, potrivit pct. 6 din procedura menționată, principiul de funcționare al aparatului permite determinarea vitezei vehiculului, concomitent cu fixarea încălcării prin înregistrarea foto/video a acestuia. Așadar, rezultatul măsurării nu se întemeiază pe o apreciere vizuală subiectivă a operatorului, ci pe datele tehnice determinate de dispozitiv în procesul de funcționare.

În consecință, în lipsa unor elemente concrete care să demonstreze o defecțiune tehnică, o manipulare necorespunzătoare ori nerespectarea condițiilor de utilizare, instanța nu poate reține că simplul fapt al utilizării aparatului din mână ar fi compromis fiabilitatea măsurătorii efectuate.

Nici argumentul referitor la prezența unui alt autovehicul în spatele automobilului contestatoarei nu poate determina, prin el însuși, înlăturarea valorii probatorii a înregistrării efectuate.

Instanța reține că agentul constatator Serghei Copancean, audiat în cadrul examinării contestației, a explicat în mod explicit circumstanțele în care a fost efectuată măsurarea vitezei, precizând că, potrivit înregistrării video, la distanța de aproximativ 706 metri era vizibil un singur mijloc de transport supus măsurării. Acesta a exclus posibilitatea măsurării concomitente a două vehicule și, respectiv, a unei eventuale suprapuneri a rezultatelor.

Instanța apreciază că explicațiile agentului constatator sunt relevante pentru elucidarea circumstanțelor concrete ale efectuării măsurătorii, cu atât mai mult cu cât acesta a fost persoana care a operat nemijlocit dispozitivul și a putut relata condițiile în care a fost realizată înregistrarea.

În același timp, simpla prezență a unui alt autovehicul în câmpul vizual al camerei nu demonstrează că viteza acestuia ar fi fost măsurată în locul vitezei automobilului contestatoarei. Or, trebuie făcută distincția între obiectele care apar în cadrul unei înregistrări video și vehiculul asupra căruia a fost efectiv direcționată măsurarea laser.

Înregistrarea video nu poate fi apreciată fragmentar, exclusiv prin raportare la prezența unui alt vehicul în imagine, ci urmează a fi examinată în ansamblu, prin raportare la identificarea vehiculului-țintă, succesiunea cadrelor și datele tehnice ale măsurării.

Sub acest aspect, contestatoarea nu a prezentat vreun element tehnic, vreo constatare de specialitate sau alt mijloc de probă care să confirme ipoteza unei interferențe între cele două autovehicule ori a unei măsurări eronate. Invocarea unei posibile reflexii parazite a fasciculului laser și a unei eventuale însumări a vitezelor reprezintă o explicație ipotetică, neconfirmată prin date tehnice și care nu poate prevala asupra rezultatului înregistrat de un dispozitiv specializat, în lipsa unor indicii obiective privind funcționarea sa defectuoasă.

De altfel, agentul constatator a precizat că aparatul nu efectuează măsurarea simultană a vitezei a două mijloace de transport, iar prezența vehiculului din spate nu a influențat rezultatul obținut în privința automobilului contestatoarei.

Prin urmare, instanța constată că argumentul respectiv nu este susținut de probe apte să pună în mod rezonabil la îndoială corectitudinea măsurătorii.

Instanța nu ignoră susținerea contestatoarei potrivit căreia numărul de înmatriculare al automobilului nu ar fi suficient de clar vizibil în fotografia realizată de aparatul „TruCAM". Totuși, această împrejurare urmează a fi apreciată în contextul întregului material probatoriu, iar nu izolată de celelalte circumstanțe ale constatării contravenției.

În acest sens, instanța reține că agentul constatator a recunoscut că imaginea fotografică nu avea o claritate optimă, explicând că acest fapt s-a datorat condițiilor de iluminare, respectiv acțiunii directe a razelor solare. Prin urmare, agentul nu a negat existența unei anumite dificultăți de vizualizare a numărului de înmatriculare, însă a explicat motivele obiective care au determinat această situație.

Or, trebuie diferențiată neclaritatea unei anumite imagini fotografice de imposibilitatea identificării mijlocului de transport asupra căruia a fost efectuată măsurarea. O imagine care nu permite citirea perfectă a tuturor caracterelor numărului de înmatriculare nu conduce automat la concluzia că măsurarea vitezei nu a avut loc sau că aceasta a fost atribuită unui alt vehicul.

În speță, agentul constatator a declarat că a identificat nemijlocit automobilul și conducătoarea acestuia, confirmând că la volan se afla contestatoarea Iryna Chorna, care era singură în autovehicul. Totodată, acesta a relatat că înregistrarea video i-a fost comunicată contestatoarei chiar la fața locului, astfel încât aceasta a avut posibilitatea să ia cunoștință de împrejurările constatării.

Instanța acordă relevanță și faptului că identificarea conducătorului auto nu s-a întemeiat exclusiv pe lizibilitatea caracterelor de pe imagine, ci și pe constatările nemijlocite ale agentului constatator, care a interacționat cu persoana aflată la volanul automobilului oprit.

În aceste condiții, susținerea potrivit căreia datele contestatoarei ar fi fost introduse ulterior în procesul-verbal, fără o bază factuală, nu este confirmată prin alte probe și rămâne la nivelul unei simple afirmații.

Totodată, instanța reține că, potrivit pct. 20 subpct. 8) din procedura PML 10-01:2018, operatorul trebuie să regleze camera video astfel încât imaginea vehiculului și a numerelor de înmatriculare să fie vizibile pe ecran. Această cerință tehnică trebuie avută în vedere la aprecierea calității înregistrării. Cu toate acestea, în circumstanțele concrete ale cauzei, agentul a explicat neclaritatea imaginii și a oferit date privind identificarea nemijlocită a conducătoarei auto, iar contestatoarea nu a prezentat probe care să indice că automobilul înregistrat ar fi fost un alt vehicul sau că la volan s-ar fi aflat o altă persoană.

Așadar, neclaritatea parțială a imaginii fotografice nu poate fi transformată, în mod automat, într-o prezumție de inexistență a faptei contravenționale, atât timp cât celelalte elemente probatorii permit stabilirea circumstanțelor esențiale ale acesteia.

Instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată, agentul constatator Serghei Copancean a susținut legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, oferind explicații referitoare la modalitatea de utilizare a aparatului, condițiile în care a fost efectuată măsurarea și identificarea conducătoarei auto.

Declarațiile acestuia se coroborează cu circumstanțele consemnate în procesul-verbal și cu datele înregistrării efectuate cu aparatul de măsurare a vitezei, în măsura în care acestea confirmă situația descrisă în actul de constatare.

Instanța subliniază că declarațiile agentului constatator nu sunt învestite cu o forță probantă prestabilită și nu pot fi considerate suficiente doar în virtutea calității procesuale a persoanei care le-a făcut. Cu toate acestea, nici nu pot fi înlăturate în mod automat, ci trebuie apreciate în ansamblul probelor administrate, prin verificarea coerenței, logicii și concordanței lor cu celelalte mijloace de probă.

În speță, agentul constatator a oferit explicații concrete și detaliate, atât în ceea ce privește utilizarea aparatului „TruCAM", cât și în privința prezenței celuilalt autovehicul și a neclarității imaginii. Acesta nu s-a limitat la confirmarea formală a procesului-verbal, ci a explicat circumstanțele tehnice și factuale ale constatării, inclusiv motivul pentru care numărul de înmatriculare nu era perfect vizibil în imagine.

Instanța constată că simpla contestare a concluziilor agentului constatator, fără prezentarea unor elemente probatorii care să le infirme sau să demonstreze existența unei erori concrete, nu este suficientă pentru a determina înlăturarea probelor administrate.

Totodată, faptul că agentul constatator a recunoscut existența unei anumite neclarități a imaginii nu echivalează cu recunoașterea caracterului eronat al măsurătorii. Dimpotrivă, acesta a făcut distincție între calitatea imaginii fotografice, influențată de condițiile de iluminare, și rezultatul tehnic al măsurării vitezei, pe care l-a confirmat în mod expres.

Instanța nu poate reține nici argumentul contestatoarei potrivit căruia principiul prezumției nevinovăției ar impune, în circumstanțele speței, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege, aceasta nefiind obligată să-și dovedească nevinovăția, iar concluziile privind vinovăția nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

În același timp, potrivit art. 425 alin. (1) și (2) Cod contravențional, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului și la stabilirea vinovăției acestuia, printre mijloacele de probă fiind incluse procesul-verbal cu privire la contravenție, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video și fotografiile.

Prin urmare, principiul prezumției nevinovăției nu exclude posibilitatea constatării și demonstrării unei contravenții prin intermediul mijloacelor tehnice de măsurare și înregistrare, ci impune ca rezultatele acestora să fie verificate și apreciate în mod obiectiv, fără a atribui actului de constatare o valoare probantă absolută.

În cauza examinată, instanța constată că acuzația contravențională nu se întemeiază exclusiv pe o presupunere sau pe simpla consemnare a agentului constatator, ci pe rezultatul unei măsurări efectuate cu un dispozitiv tehnic specializat, completat de

înregistrarea foto/video și de explicațiile persoanei care a efectuat nemijlocit constatarea.

Or, contestatoarea nu a prezentat probe concrete care să demonstreze că aparatul utilizat era defect, că termenul de verificare metrologică expirase, că măsurarea fusese efectuată cu încălcarea condițiilor tehnice obligatorii ori că viteza înregistrată aparținea unui alt mijloc de transport.

Instanța reiterează că nu revine persoanei sancționate obligația de a demonstra existența unei erori tehnice, însă, odată ce autoritatea a prezentat probe care susțin acuzația, instanța urmează să verifice dacă argumentele apărării generează îndoieli reale și rezonabile asupra exactității constatării. În speță, criticile formulate nu sunt susținute de elemente obiective apte să răstoarne concluziile care rezultă din ansamblul probatoriu.

Astfel, instanța nu identifică dubii insurmontabile cu privire la existența faptei contravenționale și nici cu privire la implicarea contestatoarei în săvârșirea acesteia.

În consecință, apreciind probele în ansamblul lor, prin prisma pertinenței, concludenței și coroborării reciproce, instanța ajunge la concluzia că, la 14.08.2026, contestatoarea Iryna Chorna, conducând automobilul de model „Ford Fusion”, cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – Ștefan Vodă, km 69, în afara localității, a circulat cu viteza de 104 km/h, depășind cu 14 km/h limita de viteză admisă pe sectorul respectiv de drum.

Instanța constată că apărările contestatoarei vizează, în esență, modalitatea de utilizare a dispozitivului de măsurare, prezența unui alt autovehicul în câmpul vizual al aparatului și calitatea imaginii fotografice, însă niciuna dintre aceste împrejurări, analizată separat sau în coroborare cu celelalte, nu demonstrează, în circumstanțele cauzei, inexistența faptei sau caracterul eronat al măsurătorii.

Mai mult, instanța reține că utilizarea aparatului din mână era permisă expres de procedura de măsurare legală, iar prezența unui alt autovehicul în înregistrare nu demonstrează, prin ea însăși, că viteza acestuia ar fi fost atribuită automobilului contestatoarei. În ceea ce privește neclaritatea imaginii, aceasta a fost explicată de agentul constatator prin condițiile de iluminare, fiind oferite totodată explicații referitoare la identificarea nemijlocită a conducătoarei auto.

Prin urmare, instanța consideră că motivele invocate în contestație nu sunt de natură să înlăture concluzia privind caracterul ilicit al conduitei contestatoarei și nici să justifice anularea actului de constatare și a deciziei de sancționare.

În acest context, instanța apreciază că agentul constatator a stabilit corect circumstanțele esențiale ale faptei, a încadrat juridic acțiunile contestatoarei în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional și a aplicat sancțiunea în limitele prevăzute de norma contravențională.

Prin urmare, fapta există, autorul este identificat, iar starea de fapt a fost dovedită prin mijloace de probă obiective, astfel că pretinsele erori materiale nu au aptitudinea de a înlătura răspunderea contravențională și nu poate fundamenta anularea procesului-verbal.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de

fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001)*.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contestatoarei Iryna Chorna în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate. Prin urmare acțiunile Irynei Chorna corect au fost încadrate în conformitate cu art. 236 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic instituțional ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Iryna Chorna nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. *****alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea cerințelor formale prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Acesta cuprinde datele necesare privind identificarea persoanei, descrierea faptei, temeiul juridic, precum și mențiuni privind drepturile persoanei vizate. Prin urmare, nu se atestă niciun viciu de formă care ar atrage nulitatea absolută a actului.

Înscrisurile aflate la dosar, confirmă veridicitatea celor consemnate în procesul-

verbal, iar contestatorul nu a prezentat probe care să răstoarne situația de fapt stabilită de organul constatator. Simpla negare a faptei nu este suficientă în absența unor dovezi concrete.

De asemenea, instanța constată că lipsa unui acord de recunoaștere a faptei din partea contravenientului nu exclude posibilitatea constatării vinovăției, atunci când probele administrate sunt suficiente, coerente și coroborate.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, iar fapta imputată este clar individualizată și dovedită prin mijloace de probă obiective. Contestatorul nu a demonstrat vreo eroare în constatare, vreo lipsă a formei legale a actului sau vreo atingere adusă dreptului său la apărare. Absența unui acord de recunoaștere nu echivalează cu nevinovăția, iar simpla negare a faptei, în lipsa unor probe contrare, nu poate răsturna constatările organului abilitat.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului instituțional, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă *supra*, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea Irynei Chorna vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Iryna Chorna în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate *supra*, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanțele enunțate, instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației Irynei Chorna prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.08.2026 seria

MAI*****, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Serghei Copancean, și decizia asupra cauzei contravenționale din 14.08.2026 potrivit căreia Iryna Chorna a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 12 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 Cod Contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația înaintată de Iryna Chorna, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.08.2026 seria MAI***** și decizia de sancționare din 14.08.2026, emise în procesul contravențional de învinuire a Irynei Chorna în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Se menține fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.08.2026 seria MAI***** și decizia de sancționare din 14.08.2026, prin care în privința Irynei Chorna a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței,
Judecător Vitalie Fachira